

РЕШЕНИЕ

№ 80

гр. Варна, 07.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ в публично заседание на първи октомври, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Румяна Панталеева

Членове: Росица Ант. Тончева
Десислава Ст. Сапунджиева

при участието на секретаря Петранка Ал. Паскалева
в присъствието на прокурора Милена Николова Гамозова (АП-Варна)
като разгледа докладваното от Румяна Панталеева Наказателно дело за възобновяване № 20213000600275 по описа за 2021 година

Производството пред апелативния съд е по реда на чл.420, ал.2, вр.чл.422, ал.1, т.5 от НПК и е образувано по искане на осъдения А.Х., за възобновяване на НОХД № 156/2020 г. по описа на Районен съд Исперих и произнасяне на справедливо решение, в частност с нова, оправдателна присъда.

Прокурорът от въззивната прокуратура оспорва основателността на искането по съображения за липса на нарушения при постановяване на съдебния акт в инстанцията по същество.

Осъденият и неговият защитник поддържат искането, което се основава на твърдения за несправедливост на съдебния акт при допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон.

Съставът на Апелативния съд във Варна извърши проверка по доводите и намери, че подаденото в срок искане е частично основателно.

Предметното наказателно производство е приключило в първата инстанция, където с оспорената присъда № 260001/27.01.2021 г. на Районен

съд Исперих, А.Х. е бил признат за виновен и осъден по чл.343б, ал.1, вр. чл.54 от НК на две години лишаване от свобода при първоначален строг режим и глоба в размер на 300 лева, а по чл.68, ал.1 от НК е било приведено в изпълнение негово предходно наказание лишаване от свобода за срок от осем месеца.

Не е налице твърдяното от искателя нарушение на процесуални правила, допуснато в хода на съдебното следствие в първоинстанционния съд и обуславящо отмяна на съдебния акт, свързано със способите и доказателствата, установяващи употребата на алкохол.

Както правилно сочи искателят, относимият ред се съдържа в разпоредбите на Наредба № 1/19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, но проверяваният районен съд не може да бъде укорен в несъобразяване с този нормативен акт. Противно на твърденията в допълнението към искането, по делото е налице издаденият талон за изследване, визиран в разпоредбите на чл.6 от Наредбата – на л.12 от досъдебното производство, и в него осъденият Х. е удостоверил с подписа си своя отказ да бъде изследван за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта чрез доказателствен анализатор, или медицинско и химическо изследване, при което, съгласно правилата на същата тази Наредба, се приема показанието на техническото средство, с което е измерена алкохолната концентрация в издишания въздух. В този талон надлежно е отразен и отказ на Х. сам да се яви в лечебно заведение за изследване, при което твърдението му, че поради задържането си не е имал възможност да го стори, е некоректно. Не отговаря на действителното положение и заявеното в допълнението, че не е бил заведен в лечебното заведение от служителите на МВР, защото, макар и в по-късен час, това е сторено, като осъденият е бил прегледан от медицинския специалист М.. Последният е изготвил изискваният се протокол – приложение № 4 към чл.14, ал.2 от Наредбата, на л.12 от досъдебното производство, и в него отново е отразен отказ на Х. да даде кръв за химически анализ, или да бъде изпробван с доказателствен анализатор, което саморъчно е подписал.

Не е налице и твърдяното с първоначалното искане нарушение на материалния закон, обосновано с твърдението, че управляваната от осъдения

машина е фреза, за която не се изисква книжка. Действително, последното твърдение е вярно, тъй като той е наказан за управление на мотоблок с прикачено ремарке, представляващ малогабаритна самоходна машина, за която дейност, съгласно чл.156 от ЗДвП не се изисква свидетелство за управление на моторно превозно средство от категориите по чл.150а. Но наказателната отговорност на подсъдимия не е ангажирана за управление без документ за правоспособност, а за управление след употреба на алкохол.

Всъщност решаващият въпрос за предмета на делото, респ. приложимостта на специалната санкционна норма по чл.343б, ал.1 от НК е, инкриминираната малогабаритна машина представлява ли моторно превозно средство, и този въпрос е намерил своя правилен отговор в мотивите към проверявания съдебен акт. Съгласно § 6, т.10 и 11 от ДР на ЗДвП:

- пътно превозно средство е съоръжение, придвижвано по пътя на колела и използвано за превозване на хора и/или товари, а самоходните машини се приравняват към пътните превозни средства, когато се придвижват по пътищата,

- моторно превозно средство е пътно превозно средство, снабдено с двигател за придвижване.

Въз основа на тези законови дефиниции е безспорен изводът, че осъденият в инкриминираното време и място е управлявал моторно превозно средство, както и, от фактическа страна, че го е сторил с алкохолна концентрация 3.11 промила, установена по надлежния ред – чрез техническо средство.

На последно място, предвид това, че осъденият изцяло оспорва осъждането си по чл.343а, ал.1 от НК, както и поради нарочното искане за справедливо решение, настоящата инстанция провери и съответността на наложеното наказание, при което констатира, че е налице изключително смекчаващо отговорността обстоятелство – видът на управляваното от подсъдимия МПС, съобразно което, дори най-лекото предвидено в закона наказание, а при наличния специален минимум това е една година лишаване от свобода, се явява несъразмерно тежко спрямо извършеното, поради което следва да намери приложение нормата на чл.55, ал.1, т.1 от НК. Осъденият е управлявал малогабаритна самоходна машина, която може да достигне

максимална скорост на движение 15 км/ч, което сочи на значително по-малка опасност за движението. Практически с конкретните си характеристики, като се изключи факта, че е задвижвана от двигател, за останалите участници в движението тя не е по-различна от една каруца, водачът на която дори не попада в кръга на субектите по чл.343б, ал.1 от НК.

При определяне на конкретния размер на наказанието лишаване от свобода под минималния предвиден, настоящият състав на съда взе предвид и данните за здравословното състояние на осъдения, които действително не са били известни на решаващия първоинстанционен съд, и съответно за него е било невъзможно съобразяването им, но доколкото към настоящия момент са налични в материалите по делото, не могат да бъдат игнорирани. В хода на изтърпяване на наказанието, по експертен път е било установено, че осъденият страда от синдром на алкохолна зависимост, психотично разстройство с преобладаване на халюцинации, с влияние върху вмняемостта, във връзка с което изпълнението е било отлагано с прилагане на принудителни медицински мерки по реда на чл.89 от НК. По-ниската степен на обществена опасност на конкретното деяние, сравнено с другите престъпления от този вид, ведно със здравословната проблематика при осъдения, мотивира настоящия състав на контролиращия съд да приеме за справедливо и съответно на извършеното наказание лишаване от свобода в размер на три месеца, както и да счете, че следва да намери приложение разпоредбата на чл.55, ал.3 от НК, и да не му се налага кумулативно предвидената глоба. При изпълнение на наказанието лишаване от свобода следва да се извърши зачитане на всички периоди на задържане, с оглед данните, че след произнасяне на присъдата осъденият веднага е бил задържан по мярка за неотклонение, приключила с влизането ѝ в сила на 12.02.21 г., а след тази дата, и извън периода на принудително лекуване, по последващите приложени материали не може да бъде установен статуса на осъдения, чието начало на наказанието се счита от 30.06.21 г.

По изложените съображения искането за възобновяване се явява основателно единствено поради явна несправедливост на наложеното наказание, поради което и по реда на чл.424, ал.1 и чл.425, ал.1, т.4 от НПК съдът

РЕШИ:

ВЪЗОБНОВЯВА производството по НОХД № 156/2020 г. на Районен съд Исперих и **ИЗМЕНЯ** присъда № 260001/27.01.2021 г., като на основание чл.343б, ал.1, вр.чл.55, ал.1, т.1 от НК налага на подсъдимия АНТ. Ц. ХР. наказание лишаване от свобода за срок от три месеца при първоначален общ режим.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____